Jan Žák

AGONIE NEBO KOLAPS

AGONIE NEBO KOLAPS

Jan Žák

Agonie nebo kolaps
Jan Žák
Text © 2025, Jan Žák
1. vydání © 2025, Lukáš Vik – E-knihy hned
Návrh obálky © Nakladatelství Klika, 2024
ISBN ePub formátu: 978-80-7536-369-5 (ePub)
ISBN PDF formátu: 978-80-7536-370-1 (PDF)
Konverze do elektronických formátů:
Emma Vik

Předmluva

Po poslední šanci následuje většinou agonie nebo v lepším případě jen kolaps. Tato skutečnost byla pro mě po vydání publikace *Poslední šance* inspirací i pro napsání této knížky. Společenské a ekonomické problémy v našem státě, a vlastně v celém světě, se vyhrocují do neúnosné míry, takže není vyloučeno, že ke katastrofě, která by znamenala pro lidstvo agonii, může dojít opravdu brzy. Doufám, že se mýlím, a že světoví politici nakonec najdou řešení, jak hrozící apokalypse zabránit, ale kolapsu rozhodně nezabrání nikdo.

Odborníci, archeologové a zejména egyptologové na podkladě výzkumů zjistili, co bylo příčinou zániku velkých říší, jako byl starý Egypt nebo Řím. Vedle přírodních vlivů to byly narůstající neproduktivní a mandatorní výdaje ze strany státních orgánů. Je to ve srovnání s dneškem podobnost čistě náhodná? Podle historických, společenských a ekonomických ukazatelů je pravděpodobné, že v našich podmínkách k agonii nedojde, ale současný stav Evropy prokazatelně směřuje ke kolapsu. Nebezpečí kolapsu nastane, když vládnoucí elita povýší své zájmy nad vše ostatní, když zapomene, že jejím hlavním úkolem je budovat stát. Přispěje k tomu zejména zkorumpované loajální úřednictvo.

Přemíra úředníků způsobuje degradaci státní moci a vlády se ujímají zájmové skupiny (Mancur Olsson). V poslední fázi nastává vláda nadnárodních korporací, která se vyznačuje tím, že nikdo neví, co čí je. Nevědomost davu je účinnou zbraní vládnoucí elity, o čemž svědčí cílené přehodnocování dějin, destrukční změny ve školství a úmyslné zadlužování lidí. Bídně vzdělaná a zadlužená populace je ideální nástroj k ovládnutí mas. Není náhodou, že v současné době naše vláda podléhá tlaku cizích obchodních řetězců a přiznává, že nemá žádnou možnost ovlivnit jejich lichvářskou politiku. Vládnoucí skupiny jsou přesvědčeny, že jejich hegemonie nikdy neskončí, což je obrovský omyl. Právě kolaps vše urychlí, protože je současně velkou transformací ekonomiky a moci.

Stěžejní problém je v oddalování kolapsu, protože polovina národa si neuvědomuje, že něco je v nepořádku, svědčí o tom názor: „Vždyť se máme dost dobře.“ Ten, kdo se má dobře, do žádného střetu nepůjde, ale je krutou skutečností, že lidé se tím dobrovolně vzdávají své svobody. Kamerové systémy, cenzura, odposlouchávání, elektronické bankovnictví, nabádání k udávání, to vše jsou zásahy do soukromí. Na odvrácení pozornosti od života ohrožujících problémů, jako je válka nebo imigrační lavina islámu, sdělovací média předhazují veřejnosti nepodstatné, uměle vytvářené kauzy o LGBT nebo

MeToo. Otázkou zůstává časový horizont, kdy může ke kolapsu dojít. Spouštěcím mechanismem bývá nějaká náhlá, nečekaná událost, nebo naopak musí kolaps „vyhnít“. Ke zdlouhavému procesu přispívají občasné ústupky, někdy označované jako pouhá kosmetická úprava nařízení a zákonů. Přitom právě přílišné precizování zákonů je známkou nefungování zákonů současných, a navíc tato nadprodukce je většinou kontraproduktivní a někdy i nahrává obhájcům nekalých živlů.

Protože tato knížka je v podstatě pokračováním publikace *Poslední šance,* zachoval jsem stejný systém prezentace básniček a aforismů, dokonce i rozdělení na tři části je úmyslně stejné. Nenásilné veršované vyprávění si oblíbila řada čtenářů, není nutné přemýšlet „co tím chtěl básník říci“, protože každá básnička má určitou pointu. Přiznám se, že k tomuto vypravěčskému stylu psaní básniček mě inspiroval způsob psaní úžasného Josefa Fouska, a psaní aforismů jsem si oblíbil při pročítání epigramů Karla Havlíčka Borovského, už proto, že jsem byl dvanáct let předsedou Jednoty K. H. Borovského ve Strakonicích. Kritické zaměření obsahu na současné události se někomu nemusí líbit, je ale zcela opodstatněné a je pouhou reakcí na oficiální zprávy. Navíc v budoucnosti může objasňovat detaily o životě a problémech současné generace.

Pevně věřím, že na agonii společnosti nedojde, ale kolaps rozhodně není vyloučen. Není však čeho se bát, každý kolaps se dá přežít. Současně je výzvou pro další generace, které se ale pravděpodobně dožijí kolapsů dalších, protože dějiny se podle historiků ve spirále opakují.

Cílem této knížky není lidi pobuřovat, ale povzbudit je k prosazování vlastního názoru, který je důležitý k hájení pravdy a spravedlnosti. Přiznám se, že v této předmluvě jsem se přidržel poznatků lidí moudrých, zkušených a nezaujatých.

Tajně doufám, že když knížku vezmou do ruky starší čtenáři, přijmou její obsah s porozuměním, a mladší čtenáři s nadhledem.

Autor

I. ČÁST

Úvahy a nostalgie

Zákulisí poezie

Dišputát prý proti gustu
nikdy žádný není –
básník často zapomíná
na starosti denní.

Zapomíná, že čtenáři
jsou různého ražení,
což se občas vymyká
básníkovu snažení.

Poezie samozřejmě
mívá různou formu,
takže někdy překračuje
gramatickou normu.

Poezie moderní
pokrok respektuje,
dokonce se většinou
vůbec nerýmuje.

Obyčejné rýmování
někomu se zamlouvá –
veršotepec za prostotu
čtenářům se omlouvá.

Pouze čtenář rozhoduje,
jaký verš si koupí,
pravda je, že ve výběru
nikdo není hloupý.

Adorace

Cizí slovo *adorace*
má několik významů,
jeden z nich je *uctívání*
(z literárních záznamů).

Uctíváme Ježíše,
že nás učil věřit,
s jeho vzorným životem
je těžké se měřit.

Uctíváme své rodiče,
že nás vychovali
a základy do života
nezištně nám dali.

Zbožňujeme umělce,
kteří se nám líbí,
i když nás moc nezajímá,
kdo a co jim slíbí.

Měli bychom však uctívat
nejvíc sami sebe,
když se slušně chováme –
vždyť je to dar z nebe.

Priority

Každý člověk v každém věku
priority má
a také jim v různém stáří
různě podléhá.

Děti mají svoje hračky,
nikomu je nedají,
nikomu je nepůjčí,
ani bratra neznají.

Když se mladík zamiluje
do blondýnky „po uši“,
sáhne si i na život,
když ji marně pokouší.

Politický anarchista
prioritu také má –
k zavraždění prezidenta
přesvědčit se dá.

Když je bouře na moři,
námořník chce jedině
přečkat bouři a šťastně
vrátit se k své rodině.

Důležitá priorita
pro každého platí –
nemocnému člověku
ať se zdraví vrátí.

Kouzlo očí

Oči podle lékařů
jsou orgány vzácné,
nad očními složitostmi
člověk přímo žasne.

Proti jiným orgánům
nedají se transplantovat,
podle toho každý z nás
měl by se i chovat.

Přesto náš zrak ohrožuje
poměrně dost defektů,
proti nimž však medicína
zná už řadu efektů.

Různé vady a zákaly
lékaři dnes zvládnou,
naši čeští odborníci
v tom i světu vládnou.

Oči mnohdy prozradí,
o čem člověk uvažuje,
když svůj záměr škodlivý
stále tvrdě prosazuje.

Nejvíce nám napoví pohled do očí –
z upřeného pohledu se hlava zatočí.

Při hledání očí věrných
není rady upřímnější
nad tu, která tvrdí,
že psí oči jsou nejvěrnější.

Nevyčnívej

Můj kamarád František,
za nějž bych i život dal,
měl jedinou chybičku –
že až příliš vyčníval.

Byl šikovný, měl dost peněz,
jenže se rád chlubil,

pořídil si proto Facebook,
ten se na to hodil.

Díky tomu Facebooku
všichni o něm věděli,
že rád chodí na ryby,
i co dělá v neděli.

Fanda ale zapomněl,
že všeho moc škodí
a že jeho vyčnívání
někomu se hodí.

Stalo se, co zákonitě
vyčnívání provází –
že dík živlům nekalým
k trestným činům dochází.

Když šel Fanda na ryby,
zloději si pospíšili
a jeho byt celý
do detailu „vybílili“.

Z toho plyne poučení,
že kdo příliš vyčnívá
nebo kdo se pořád chlubí,
nebezpečí vyzývá.

Vážení čtenáři, právě jste dočetli ukázku z knihy ***Agonie nebo kolaps*****.**
Pokud se Vám ukázka líbila, na našem webu si můžete zakoupit celou knihu.